غم هم په نڅا سو!

(ټولنيزي ناخوالي د طنز په ژبه)

Ketabton.com

ليکوال: سعدالله کاکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کـــــتاب نــــوم: غـــــم هـــــم پـــه نـــښـــــا ســـــو
لیـــــکـــــوال: ســـعدالله (کـــــاکـــــړ)
د خپــــــرېدو نېټه: عقرب ۱۴۰۱ هجري شمسي کال
کمپوز او ډیــزاین: محـــمد ادریـــس (ثمـــین)
تصـــــحیـــــح: مسعـــود (ریښتیـــن)
د پښـــتۍ انځور: میـــــنه وال بـــــاچـــــا

یادونه!

له ډېر ګران ورور محمد ادریس ثمین څخه نړۍ مننه چې (غم هم په نښا سو) ته یې کتابي بڼه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

ښاغلی سعدالله کاکړ د عبدالله زوی په ۱۳۷۱ هجري لمریز کال د کندهار ولایت په ۹ نهمه ناحیه کې د نورزو جامعې په کلي کې دې نړۍ ته سترګې غړولې دي.

د ښاغلي کاکړ پلرنی ټاټوبی د زابل ولایت شهرصفا ولسوالي ده.

کاکړ خپل لومړنۍ اسلامي زده کړې د خپل مسجد له ملا امام څخه او عصري زده کړې یې د کندهار ولایت په بولدک ولسوالۍ کې د غازي عبدالله خان اڅکزي په عالي لیسه کښې تر پنځم ټولګې پورې کړې دي، چې له بده مرغه یې د اقتصادي مشکلاتو له خاطره ونه توانیدی چې خپلې زده کړې سر ته ورسوي، نو ځکه یې شخصي کار ته اوږه ورکړه.

خو د ښاغلي کاکړ وطني او ملي ژوندی احساس دی، چې د قلم څوکه یې د ژوند د هرې ستونزې هیڅ صندان ورماته نه کړه، ده د خپل قلم څوکه روانه وساتل او د پښتو ادب یو ادبي ژانر طنز لیکلو ته یې اوږه ورکړه، چې په دې سره یې د افغانانو پر شونډو موسکا راوستلې او ترځنګ یې د ټولنې ستونزې په طنزیه شکل سره بیانوي، چې د خلکو په زړونو کې د ځانګړې مینې او محبوبیت څخه برخمن سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

خندا کي ژوند دئ!

انسان یو ټولنیز مخلوق دئ، د کایناتو ښکلا او ظاهري شکل جوړ کړی دئ، د ځان ساتنه ئې پر لازمه کړې ده، نو ځکه انسان ښه ډېر د ځان لپاره کار کوي، خو بدبختي داده، چي انسان د ځان ساتني مفهوم غلط کړی، ټول ژوند ئې یوازي پر کار او ستړیا درولی دئ. دې ته ئې فکر نه دی کړی، چي خوښي او خوشحالي له کومه کیږي، د خندا قیمت څونده دئ او د ژوند په سختو او لوړو و ژورو کي څنګه خپل مخ په خندا ښایسته کړو.

انساني بدن او روان هیڅکله ددې توانایي نه لري چي ټول وخت دي کار وکړي، د هغه لپاره خندا او تفریح د موټر د تیلو په څېر کار کوي. نو ځکه خو باید و دې ته ښه پوره پام وکړو. نور و خندوو، ځان خوش کړو او د ژوند پر هره لحظه خوند واخلوو، د ژوند کارونه په ګړندي کړو او د پیکه ژوند په رنګین کړو.

د تفریح کول، خندل او ځان خوښ ساتل فطري ده. خو دا خوښي او خندا باید دونده نه وي، چي له موږ څخه دین او الله له یاده وساتي. د کتاب و منځ پانګي ته په کټلو ښه سم ښکاري، چي موخه ئې یوازي د تشویشونو له منځه وړل، د خپګان ختمول او ستا پر مخ یو نری مسکا غوړول دي.

دا اوس چي تا و کوم کتاب ته سترګي شخي نیولي دي دا د همدې لپاره دئ، تر څو په خپل کار کي ستړی سې نو یو څو شیبې دي په خوشحاله کړې، که په درس ویلو اخته یې نو یو څو دقیقې د فکر بدلولو لپاره کتاب خلاص کړې، و مجلسونو ته تر تګ مخکي ئې ولولې او بیا په خپل خواږه انداز د مجلس ګډونوال په وخندوې، په کتاب کي را غونډي سوي ټوکي ټکالې، طنزونه او د خندا په نیت راټول سوي حقیقتونه ښه ولولې او د کورنۍ له غړو سره ئې شریکي کړې.

که په لنډ ډول ووایم، نو راځه چي خپل فکر خرابونکي فکرونه، مایوسه کونکي خیالات، مغز خرابونکي لویي او کوچنۍ خبري په ښه خندونکو خبرو له دماغ څخه و باسو، مخه ښه ورسره ووایو او خپل دا تروش و تریو تندیان په دې کتاب ښایسته کړو.

على الله متوکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

طنز د پښتو ادب یوه مهمه برخه ده.

عموماً طنز دوه قسمه خلک لیکي، یو هغه خلک چي په ډیره خوشحاله ټولنه کي وی یعني ډیر خوشحاله ژوند ولري، یو هغه خلک دي چي په ډېره غمجنه ټولنه کي وي او ژوند یې د کړاوونو ډک وي.

بدبختانه زه هم د یو داسي هیواد اوسېدونکی یم چي له تېري نیمي پېړۍ څخه د پردیو د جګړې ډګر پاته سوی دی. نو ما هم د هیوادوالو د دربدریو او ځینو ټولنیزو خرابو کړنو او بدو رواجونو په خاطر طنز ته مخه کړه. چي هم د طنز د لاري خلګو ته یو اصلاحي پیغام ورکړم او هم غمجن هیوادوال په خپلو لیکنو خوشحال وساتم، د دې سره په څنګ کي مي خاص هدف پښتو ژبي او ادب ته خدمت کول دي.

څرنګه چي نړۍ اوس د بېلابېلو انټرنیټي پوسټغالو په مټ د یوې کورنۍ حیثیت لري، نو ما هم اول خپلي طنزي لیکني د فېسبوک له لاري را پیل کړې.

چي د ډېرو ملګرو او هیوادوالو د خوښي وړ وګرځېدې. ډېرو ملګرو تشویق کړم چي لا باید د پښتو ادب دې برخي ته کار وکړم. مګر ځیني خلک داسي هم وه چي له مایوسۍ او توهین پرته یې بل څه را نه کړل.

ما هم خپل لستوني را ونغاړل او په دې برخه کي مي لا فعالیت زیات کړئ، چي د همفکره ملګرو په غوښتنه مي خپلي لیکني د یو کتاب په شکل را غونډي کړې او ستاسو تر لاسونو مي د کتاب په شکل در ورسولې.

انسان حتماً له اشتباه خالي نه دی، ما تر خپله وسه ډېر کوښښ کړی چي غلطۍ اصلاح کړم، مګر که چیري کوم ځای پاته وه نو زما یې غاړي خلاصي تاسي به یې راته په ګوته کوئ.

او په پای کي د هغو ټولو ملګرو څخه ځانګړې مننه کوم، چي د کتاب په لیکنه او کمپوز کښي یې مرسته راسره کړې ده.

دا یې تاسو او دا یې کتاب!

سعـــدالله (کاکـــــړ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خواهشاتو غلامان

زه وو پيرک د عطرو دوکان ته ورغلو، پيرک ته وام دغه عطر رانيسه چي استعمال يي کړي دا انجوني وو هلکوان به داسي درپسي ليوني وي .واي د مور شيدې ما هم دغسي شی غوښتی.

ماښام راغلی خوله يي پيخه نيولي ده واي ستا انډيوالي د خره سپرلي ده، چې د هر چا بغل ته به ورغلم هغه به ول ولاړ سه رزيله په د ا مردار مخ د پلار مرگ دي راپياد کړی، د مړو عطر وه.

د ماشومانو سره بي ادبي

پرون د جلال اکا کوټي ته ورغلي وو، کوچني لمسي يي خشنګي کوله جلال اکا ورته وای ستا د هغه څه وو څه، چي ته په نازيږې، جلال ورته وای ته په چا نازيږې؟

هلک هم ډير حاضرجوابه وو ورته واي زه په تا نازيږم.

د زنانوو چمونه

پيرک واي په ټکسي کي ناست يم، يو تور لباس لرونکي نجلی هم په ټکسي کي ناسته ده راته ګوري زه هم ورته ګورم، اخير مي طاقت نه وسو سترګه مي ورته ووهله .چې سترګه مي ورته ووهل مخ يې لڅ کړی لوی ببر صوفي دی واي ولي سترګي وهي خبيثه، زه خراب درمعلوميږم.؟

واي ماول رزيله دغه ځای دي لا د خراب دی نر وو ښځه دي نه سره معلوميږي په تور دسمال کي دي سر پيچلی دی يوازي دي سترګي معلوميږي ماچې ويل انجلی ده.

عبادت د دنيايي کارو لپاره

پښتانه پلرونه زامنو ته داسي نه وايي چي دا لمونځ کوه، د دوږخ د اور څخه به خلاص سي؛ بلکي داسي ورته وايې چي لمونځ نه کوي ولاکه په کار وو بار کي پرمختګ وکړي، ته د بازګل زامنو ته ورسه په لمانځه ټينګ دي پيسي يي نه سره راټوليږي، تاسي د يوې روپۍ په ارمان ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابه ټولنه

جلال اکا واي پښتانه ډېر مينه ناکه خلک دي، ورته وام هو مينه ناکه دي خو ناپوه هم دي.

واي يو مثال يې وړاندي کولاى سي ورته وام بلکل.

زموږ د کور سره بلوڅان دي د هغو د کور يو کوچنی مي راوګرځوی ورته وام ولي په دا کوڅه کي دا بايسکل داسي بېباکه چلوې يو چکه مي ووهی، کوچني بخښنه وغوښتل : بخښنه کوه ماما موږ باندي ملامت يو.

ماول اوس ورته ګوره د سيدنبي کاکو زوی مي راوګرځوی يوه چکه مي ووهی ماول ولي دا بايسکل په کوڅه کي داسي بېباکه چلوي، وايې :خود يې چلوم ته وا ستا د پلار کوڅه ده خپل بايسکل مي دي ته وده زما اکا ته ووايم هغه قومندان دي ولاکه دی يوه خوا د پرېږدي، ته يي پر کوچنيانو زده کوي رزيله.

جلال اکا ته وام ڼنګه سو واي بلکل پښتانه په اوس دور کي ترټولو پاته او بې تعليمه خلک دي.

پر ښځو تهمت لګول

زه وو پيرک په کوټه کي ناست يو، د جلال اکا رنګ ژړ دی راغلي طبيعت يې خراب دی، کښينستی شنه نصوار يې په پزه وکړه.

فکر مي وکړ چې ماينې يو دوه جاروګان وهلي دی.

ويل يې ياره ښځه ډېر رزيل ذات دی.

پيرک ورته ويل بلکل ته هم رزيل يې او د رزيلي ښځې زوي يې، جلال اکا وخښميدی ويل يې چپ سه مردارخوره په دا مرداره خوله زما د مور نوم مه اخله هغه ملايکه ده، پيرک ورته ويل دا زه نه وايم ته وايي تا د ښځو ذات ياد کړی ستا مور هم ښځه ده.

ويل يې يو بد راڅخه وسوه بالا مي پرېږده پيرکه .

خبره مي دا کوله ښځه عاجزه ده يو وو نيمی د جارو واری کوي بيا نو ناپوه نارينه ټولو ته په يوه سترګه ګوري.

بې پروا خلک

پيرک واي فلمونه مي کتل، شاته مي هنداره وه فکر مي نه وو، يو ساعت بعد مي پلار ول زويه اوس خورا لڅ شيان ګوري، واي ماول زه دا ناروا کارونه نه کوم څو ښکنځله مي هم وکړه.

واي پلار مي ول زويه ما هر څه وليدل شاته دي هنداره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلا پیسې

پیرک ته وام رزیله ته هر وخت وایي چې د غلا پیسې هیڅاته په ښه نه ورځي ، دا اقبال انجینر څومره د سړکونو پیسې غلا کړې ولې یو څه نه په کیږي، وایي ایا ته د اقبال انجینر رقم ژوند غواړې؟ زه زړه وو نازړه سوم، وایي زه به یې یو څو مثاله درکړم یوازې دا نه مانا چې په اقبال انجینر به یو چم کیږي، واي مور یې هره ورځ په شفاخانه کې پرته وي، لور یې وتښتېدل، کشر زوی یې زما رکم لنډغرو سره ګرځي .واي ته داغسې پیسې وو ژوند غواړې؟

ماول ورک سه احمقه!

ددې پیرک خبیث عقل ته حیران یم.

د خبرو بد مفهوم

ورته وام دوکانداره بوغۍ لري؟

ویي خندل، اي ظالمه موږ ته کله کله ست کوه ناشتې یوازې کوې.

ورته وام د کوچنیانو د ساتیرې لپاره یې وړم.

مخ یې بد ونیوی ویې ویل نسته.خبره مې دا کوله چې موږ او تاسې هر څه چپه بیایو.

د مجرد مرګ

واي اکا مې شهید سو ماما مې موټر ووهی وفات سو، پلار مې بندي سو، زه خپله موټر ووهلم پښې وو لاسونه مې مات سوه، دغو ټولو شیان دونده تکلیف ندي راباندې تیر کړي لکه د مداوزل اکا شپاړس کلن زوی میرامد چې مې په ګلپوشه موټر کې ولیدی.

بېځایه شک

خاوند یې پر کټ پروت وو، میرمن چې یې خونې ته راغله، خاوند یې په توس کې پټ دی او خبرې کوي، اوف، ګرانې زه بې تا مرم هیله کوم سبا د خیره راووزه، میله به هم درکړم، کالي به هم در رانیسم.

پر میرمنې یې اور بل سو یو لنډ لرګی یې پیدا کړی، ورسره پورته یې کړ خاوند یې پر دا سر ووهی .

هغه چې راکښېنستی در سر یې وینې ایله دي.

میرمنې ته یې وویل چې دا دې څه وکړه د احمق لورې؟

میرمن یې ورته وایي چې زما په شتون کې ته د نورو ښځو سره انډیوالي کوې اوس دې وژنم رزیله.

خاوند :وه د رزیل عیاله ټلیفون مې ګرسره په هغه بله خونه کې برق ته تړلی دی ما خوب لیدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر ناخلاصه قاضي

په کاناډا کي یوه نفر هګۍ غلا کړې وه، غل ونیول سو کله چي یې محکمې ته وروستی قاضي وویل چي دا سړي دا کار د مجبوري څخه کړی دی .حکومت څلویښت زره ډالر ورکړه چي په دغه خپل کار ووبار جوړکړه.

په افغانستان کي یو نفر د هګۍ پر غلا ونیول سو کله چي یې قاضي ته وروستی قاضي بد بد ورته کتل ول خبیثه نا احله ته غلاوي کوي .

امر یې وکړی ول لس کاله په بند محکوم سوي، سل هګۍ جرمانه سوي.

څومره فرق دی، زموږ وو د نوري نړی ترمنځ.

بد رواجونه

په پښتنو کي چي خاوند میرمني ته په درنه سترګه ګوري، یا د میرمني عزت کوي، د کورنی غړي یې بې ننګه او چاپلوس بولي، دا هم ورته ووایي واي ته بیخي بی ننګه یې، نر خو شامامد دی چي ماینه یې خبره ورته وکړي دی یې په دا سر کي ووهي.

حال دا چې تر شامامد به نو بل شین خر نه وي.

بي ادبه شاګردان

استاد صنف ته راغلی، ویې ویل ټول خاموشه سئ.

هیڅوک نه خاموشه کیدل، ږغ وو بیر وو بار زیات وو، یوازي پیرک د صنف په کونج کي خاموشه ناست وو.

د استاد ورته فکر سو ویل یې راولاړ سه پیرکه، نورو شاګردانو ته یې وویل تاسي انسانیت د پیرک څخه زده کړئ، ما خبري کولې تاسي ټول ګډ واست پیرک چپ ناست وو.

پیرک ته یې وویل تا څه احساس کوی چي دوی فالتو شروع وه زما په خوله نه چپ کیدل.

پیرک خوله بنده نیولې وه، چرپ د استاد مخ ته یې نصوار توف کړه، ویل یې استاده ما څه نه سوه ویلای نصوار مي کړي وه.

د ځینو خلکو ږغول ښه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پابجي اتلان

یاران سره ګډ دي واي ولا تا ناځواني وکړه وینه دي نه راکول، هغه بل واي په دا دوهم منزل کي ورته ناست وم، هغه بل واي هغه بیخي ډېر وه زما ملګري يې وویشتل، خو خاص د مړو وو توپکانو بحث شروع وو...

ورته وام ورونو دا په کم ځاي داسي خواري دربانده تیري سوي؟ بیخي ډيري قرباني مو ورکړې دي.

دوی وایې په پاپجي ګیم کي.

اول مي فکر کوی چي د امارت غټ خلګ دي.

نن سبا نیمایي ولس د ګیم اتلان دي.

د ښځي په جامه کي نر

پرون په بازار کي را روان وم، ډيري ختي وې .

یوه ښځه را روانه ده لار مي ښه ور ایله کړل، ورته وام کرار خورکی چې غوځاره نه سي دا ځای ډیر خراب دی.

چي مخ يې را واړوی یو بریتور دی، سر يې په تور ګلداره دوسمال کي پیچلی دی .خلکو ګردو سره وخندل، ده بد هم یوړل وای زه تاته خور در معلومیږم.

په ځواني درته وایم دا د انجونو ستایلونه مه کوئ.

سګوانان د ټولني مکروب دی

جلال اکا ته وام اکا بالا ولویدي سپین ږیری سوي، دا سګواني پریږده .او بل دا کار که ځوان کوي که يې سپین ږيري کوي چنداني کار ولاکه دی.

یو ګړی يي راته کتل، ول په دنیا کي هغه کوم شی دی چي انسان يي نه سي پریښولاي؟

ورته وام ډیر شیان سته مور او پلار دي ناموس دي کریبان دي.

ول ګورهماینه پریښولای سم، سپیان وو سګواني نه سم پریښولای بل وار مه راته وایه.

بیخي نااحله دي، پښتانه به خاوري پرمختګ وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بېځايه خبرو تاوان

يوه شپه يو ځای د جاپاني بانډار ته تللي وو، پر دوې بجې پيرک راته ويل ول درځه دا بانډار هم هيڅ خوند نه کوي يوازې د هلکوانو غزلي شروع دي.

ماول هو درځه بيخاره، چې راووتو در يو ځايه راغلو د عسکرو تلاشي راباندې پيښه سوه، ول چيري تللي واست ،دا وخت پيرک کجباسي ورسره کول.

هغه قومندان ته يې درد ورغلی، باره يې دواړه په مرداره چرۍ کي ودرولو، يو عسکر ته يې ويل ول ته ورته کښېنه دوی دي داغسي در سهاره ولاړ وي موږ ځو حوزې ته.

ما وو پيرک هم داغسي ولاړ يو، دوه ساعته بعد مي ور ږغ کړل ماول انډيواله موږ به بالا ولاړ سو هغه ږغ نه کوی، بل وار چې ورغلم د دوکان مخ ته د يخي کونده جګه ولاړه ده خړه ګونۍ يې پر اچولې ده د عسکر نوم لا نسته.

بيخي يې مايوسه کړو، چي راوختو پيرک د يخي کونده د ګونۍ سره چرۍ ته ورواچول.

د ځينو لپاره پرمختګ

پيرک واي پښتانه د چا پرمختګ نسي زغملای، د نوري نړۍ خلګ چي فضا ته وخيژي، هغوی يې تشويق کوي، موږ چي بام ته په کوترو پسي وخيژو ګرده همسايه ګان مو ښکنځل راته کوي .واي د کوترباز زو که درغلو ولا زړه دي در پټاو کړو .

کوترباز ان هم ځانونه د پرمختګ والا په خلکو کي حسابي.

بي تربيي خلګ

جلال اکا يو چاته ګډ دی، واي دا زما زوی غني د زمبور همزولی دی.

زه هم ورغلم ورته وام اکا زه د چا همزولی يم، د طالبانو د اول حکومت څخه يو کال مخکي پيدا سوي يم.؟

واي ته د شين ګل همزولی يې او شين ګل مړ سو.

د ورارہ څخه مي يې پوښتنه وکړه، ورته وام دا زمبور وو شين ګل څوک دي؟جلال اکا واي شين ګل مړ سو، زمبور ژوندی دی.

وراره يې واي دواړه د جلال اکا سپيان وه، شين ګل په صحي مانا جنګي سپئ وو.

د پدر لعنته زوی سګوان دی، زه يې د سپي همزولی کړم.

سګوانان د خپلو سپيو او اولادو عمرونه يو رکم حسابي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خارجي رواجونه

نجلي :سلام ګرانه !

زه مور کيږم او ته پلار کيږي.

هلک: دا څه وايې؟

نجلی: هو هغه د ويلنټاين په ورځ چې مو سره وليدل.

هلک: د احمق لوري په هغه ورځ خو زما سره زموږ د کلي سات مامد هم راسره وو .

د ويلنټاين سره خو دغسي کيسي هم تړلي دي.

(هيله ده دغه کيسي زموږ په کلتور کي نسته.)

ښکنځلماران

پيرک وايي :زموږ د کور سره په دا هديره کي روان وم د ځان سره مي ميده ميده دا غزل ويل:

ښايسته کندهار ډير ډير يادومه.

وای د هديرې ملنګ راپسي را ږغ کړل ول زويه، خورا دي طبيعت برابر دی.

واي ما ور ږغ کړه ما ول ته يي هم برابر که زويه.

واي ملنګ ول ته ودريږه خبيثه

ماچې وځغستل پينه مي په پايڅه کي بنده سوه غوځار سوم، ملنګ راغلی د بوټونو سره راکي غورځيدی.

کله کله د انسان په ډيره بيداري کي شپه سي.

بي مفهومه خبري

د پيرک پلار خلګو ته کيسه کول ول : په سياست نه پوهيږم، په شنو چاي خوړلو او ګپه کي نو پول تکړه يم.

پيرک ول هو دا هغه کيسه ده:

يو نفر ته يو چا ويل ول ماته يو دانه اس را رانيسه، وايي هغه ورته ويل ول په آس نه پوهيږم د خره نو زوي يم.

موږ ګردو سره وخندل.

د پيرک پلار په پيرک پسي د بوټ واری وکړی، ول اوس دي زه د خره زوی کړم .

اول يو څه مطالعه کړئ بيا يي ووایاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مېسجانو عاشقي

پیرک :سلام ګراني !

نجلي :علیکم سلام ګرانه، په دغه جوړه کي زه څنګه ښکارم؟

پیرک :ته شهزادګی یې زما د زړه دنیا په تا ودانه ده.

پیرک :ګراني زه په دا توره جوړه کي څنګه ښکارم؟

نجلی :واه ګرانه واه، په شنه چمن کي د ګلانو په منځ کي غټ پټ ناست یې خاص د شیر اکا د خره په څیر ښکاري .

پیرک :ارمان مي هغه کارډونه دي، د سپي لوري بیا ماته ټلیفون مه راکوه ورکه سه.

د اوسني او فیسبوکي عاشقانو یو بل ته تشویق او احترام .

فیسبوکي سیاسیون

یو ځوان چي په فیسبوک کي سیاسي لیکني کوي، زموږ سره ناست دی غټي، غټي کیسي کوي وایي زما سره یې په سیاست کي څوک نه سي کولای، زما هر پوسټ ځینو ته یو چپلاخه ده.

په دغه حال کي یې کشر ورور راووتی وایي اغا! دی په ډېر غرور ورته واي څه وایې؟

ورور یې ورته وایې: مور ویل ته ودریږه چي پلار دې راسي ورته وایم چي ده د کور د سودا څخه یې پیسي غلا کړي دي په هغه پیسو فیسبوک ته کارډونه ورجمع کوي.

پرون دې هم سودا کمه راوړي وه، نن دې هم، موږ د هغه دوکاندار څخه پوښتنه وکړل د کم دوکاندار څخه چي ته سودا راوړې.

نه مځکي خوله کول، نه زموږ سیاسي فیسبوکي ملګري په ننوتی.

(د اوس زماني ځیني فیسبوکي سیاسیون.)

په بحث کي بې ځایه ګډون

پیرک موږ ته کیسه کول ول ډېر احتیاط به کوئ، زما د ماما زوی موټرسایکل ځغلوی، بېباکي یې کول ټکر یې وکړی زړه کي پټاو سو مړ سو .

د کیسي وروسته ما ورته وویل:

د ماما زوی خو دي خوږ نه سو؟ ګردو خلګو پر وخندل.

پیرک ول زه د احمق زوی یم چي تاته کیسه کوم.

زه درته وام زړه کي پټاو سو مړ سو او ته راته وایې چي خوږ خو نه سو.

موږ او تاسي کله کله په کیسه کي سوچ نه وهو، مازي یو خبره کي وکړو وار تیر کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځايه رواجونه

پيرک ته وام په افريقا کي داسي رواج دی، هلک ته ټينګ وهل ورکوي، که يې ناری کړې واده نه ورکوي او که يې ناري نه کړې واده ورکوي .

ورته وام ته به څنګه سي؟ واي انديواله وهل او ټکول پرېږده، چې شل واري لاس او پښې را مات کړي لا ولاکه ږغ وکړم، خو هسي دي واده راوکړي .

زموږ د ټولني بدو رواجو ځوانان هر څه ته تيار کړي دي.

د بچه بازانو فکر

ملاصاحب نصيحت کوئ، ول مسلمانانو ورونو د يو څو دقيقو خوند لپاره خپل ايمان دلاسه مه ورکوئ، ايمان مو د سره ځي دوږخ درکول کيږي.

پيرک پر ورولاړ سو ول ملاصاحب ولاکه مي ددا تيري جمعي د شپي راهيسي پر چا ګنده خلاصه کړې ده .

ملاصاحب ول کښېنه خبيثه لواطت کاره، زما اشاره شرابيانو ته وه وام شراب مه چيښئ، ته در هغو لا غټ رزيل يې .

مجرد لکه مچ په هره کاسه کي لوېږي .

د خراپو خلکو فکر

پيرک وايي کله چي دا ځيني هلکان انجونو ته ګوري، دوی دا فکر کوي چي در ما نو بل ښايسته نسته.

خو د انجونو په فکر تر ده بل خر نسته .

د جماعت غله

د جماعت د لمانځه ثوابونه او ګټي مو سره بيانولي، پيرک راولاړ سو ول هو د جماعت د لمانځه اوله ګټه دغه ده، ولاکه مي په ژوند پر چپلانو پيسې ورکړي وي.

ځينو ته غلا ګناه نه؛ ګټه معلوميږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې رنځه مریضان

ډاکتر :څه درسوي دي؟

مریض :موټرسایکل وغورځوم .

ډاکتر :ونیسه پرتوګ دې وباسه.

مریض :ډاکټرصاحب سر مې مات دی.

ډاکتر :ته چینجیان لرې نو اول دې باید دهغه علاج دروکړم.

زیات موټرسایکلانو والا دغه مریضي لري د بل ژوند ته حساب نه کوي .

مناسب نوم

پیرک داسې تلواري روان ؤ

زه او جلال اکا نارې پسې وهوو؛ چې راسه !چای راسره وچښه.

وایي یا ځم !یو د ماما زوی مې په روغتون کې پروت دئ ځان غودي يې کړې ده

وام ځان غودي بیا څه مانا ؟ وایي :خپل ځان يې پخپله خراپ کړی دئ .

زه او جلال اکا ورته وایو چې هلکه سم مو پوه کړه!

ځان غودي چیشي ته وایي؟

وایي: موټر سایکل يې ځغلوئ ټکر يې کړی دی.

هر هغه څوک چې بې ځایه موټر سایکل ځغلوي.

هغه ته زه ځان غودي وایم.

بې قدره اولاد

یوه ورځ ما او پیرک یو سپک ټکر وکړ.

عسکرو بندیان کړو.

په محبس کې پیرک ته وام سترګې دې چاته دي؟

وایي :زه نو په دې دنیا کې بل څوک لرم؟ سترګې مې دوو انسانانو ته دي.

فکر مې کوئ چې مور او پلار رابښيي.

دئ احمق وایي اول مې سترګې د کرم اکا زوی سیدولي ته دي

دوهم مې؛سترګې د خان ګل اکا مشرې مېرمنې ته دي.

په مجردانو کې سخت د مور او پلار دوښمنان سته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې تاثیر د خلکو خراپ فکر

پیرک واي پېشلمی مې نه ؤ کړی مسجد ته ورغلم!

ملاصاحب راته وایي پیرک خانه !روژه څنګه ده؟

ماویل ملاصاحب!ډېر تکړه یم ولاکه دا وایم چي روژه ده.

ټول یو بل ته ګوري، خاندي، زما هېڅ سر نه خلاصیږي چي څه خبره ده؟

پلار مې بد بد راته ګوري.

یو وخت چې مې ځان ته وکتل د مور چپلکې مې په پښو دي.

پلار د کوره پسې واخیستی ، ورته وایي زما د ماینې چپلکې دې په ګرده کلي ولیدلې.

جماعت ته د تلو یا بازار ته د وتو په وخت کې خپل راسته پرتوګ او څپلیو ته ډېر پام کوئ.

د بی عقلانو دردونه

سیدګل وایي ځیني دردونه انسان وژني.

پیرک وایي هو ځیني دردونه انسان بېخي تبا کوي .

جلال اکا وایي هو ځیني دردونه تر مرګ هم بدتر وي انسان فلجوي.

سیدګل واي :چي اکا مي شهید سوی دی ولاکه مې ښه ورځ لیدلي ده.

پیرک وایي چي د خان ګل اکا مشره، کور والا راڅخه خوابدې سوې ده خیر مي ندی لیدلی.

جلال اکا وایي چې شین ګل مړ سوی دئ ولاکه مي بیا په سکوانی کې ښه ورځ لیدلي ده، شین ګل د جلال اکا سپی ؤ .

ماویل د احمق زامنو یوه خپل سپی هغه بل خپله انډیواله د هغه د مړه اکا سره سم کړل...

سیدګل بد بد کتل ول زه د خره زوی یم چي تاسو ته د زړه درد بیانوم .

هغوی هم دلته خپل غم بیانوئ که څه هم د انسانیته وتلي وي

د ښکنځلو نتیجه

پیرک ته وایم څنګه یې د روژې سره؟

وایي داسې تږی یم لکه د خره زوی.

د پیرک پام نه وو دا بغل ته یې پلار ناست وو .

څو د چمپلانو وارونه یې پسې وکړل، ویل چي بیا کور ته رانسي .د احمق زوو.

کله ،کله شا وو خوا ګورئ چي چټیات وایاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېشيني کنجوس

پيرک راته وايي نس ته هره ورځ دوکه ورکوم.

ورته وام هغه څنګه؟

وايي يو د منيسټر خالي دبلی مې پيدا کړی دی.

کله چې مې نس د منيسټر غوښتنه راڅخه وکړي اوبه ورواچوم چښم يې .

هم پيسې په جيب کې راپاته سي ، هم نس آرام کړم ،هم مې حريفانو ته پايه چاغه وي.

ددې دورې باټک مخلوق دغه هم يو بريا بولي.

بې فکره خياط

پيرک وايي :د خياط څخه مې کالي راوړه .

پلار مې؛ ويل زما کاليو ته پرتوګاښ ورواچوئ زه سهار وختي جماعت ته ځم .

برقونه نه وه تاريکه وه پرتوګاښ يې ور اچولی وو.

سهار په جماعت کې ولاړ يو ګرده خلک پر بابا خاندي .

چې ورته ومې کتل کميس يې يو رکم دئ،پرتوګ يې بل رکم دئ .

وايي اوس بابا نه دريږي وای زه پر خياط عرض کوم.

خياطان دي لږ ځان اصلاح کړي يوازي د پيسو ګټل هم مهم نه دي .

سيسټيماټيکه نړۍ او غل

يو ځای ميلمانه ؤ کور والا چې ووتل پيرک مېوه په جېبو کې اچوي ، ورته وام مه کوه هلکه بد کار دی، وای دا ورځې هم تېرېده لري ولا ارمان خو وکړو.

ماويل سمه ده.

بله ورځ پيرک راته وايي سخت مايوسه يم ، ورته وام ولي ؟وای هغه کور واله خندل عکاسي يې ښکاره کړه .

ددې کور کوټو بيا امنيتي کېمرې درلودې زموږ پام نه وو ورته .

د پيرک عزت يې ور سلاته کړی

په دا سيسټيماټيکه نړۍ کې ډېر احتياط کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همجنس بازان او عاشقي

پیرک سخت غمجن دئ.

ورته وام ولې داسې غمجن يې؟

وايي حالت مې ډېر خراپ دی.

د عاشقۍ غمجني کيسي هم راته کوي،ورته وام هلکه کور دي یو مشکل دئ ، واي کاش چې په کور کې مو یو مشکل وای

ورته وام د عاشقۍ او جدایۍ کیسې ډېرې کوې عاشق سوی خو به نه يې ؟

واي هو داغسې يې وبوله !غوټ يې مات کړم هېڅ لار نه راسره وړي نور د خدای څخه مرگ غواړم.

ورته وام ادرس يي راکړه چي کور ته يي مرکه ورواستوم ،پلار او مور ته به يې زاری وکړو یا به سپين ږيري ورواستوو ، وايي یاره د مرکې کار يې نه دئ .

د هاشم نانوای پر زوی نورمامد عاشق یم.

بند که ماول احمقه چټیات !بچه بازان او هلک بازان هم ځان ته عاشقان وايي.

بد رهبر

یو پنجابي ته مي د یو څو انجونو یو څو ویډیوګاني ور واستولې، غوښتل مي چي دوو يې کړم، ماول ستاسي وياړونه وو قدرونه دغه دي.

هغه د ها خوا د سیاف، ګلبدين او نورو عکسونه راواستول ول ستاسي قدرونه بیا دغه دي .خدا وو راستي ډیر يې مايوسه کړم.

دايې رهبران په شرميږو.

د پير په نوم ټګان

پيرک د پالګر په نوم یو ټګ ته خپله مور وروستل، ورته ويې ويل شيخ صاحب ته يې پال وګوره.

پالګر :خوري ستا په قصمت کي یو ښه او تعليم يافته هلک سته تشويش مه کوه، په دا مياشت کي به دي کوزده ورسره وسي.

پیرک :د ټګ زو دا مي مور ده، که يې ميره خبر سو، ستا سره مي وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي دورې عاشقان

يوه ورځ يې ويل چې زما ملګرې وديږي، زه هم شايد سبا ځان وژنه وکړم.

خو څو ورځې وروسته يې د هغې ملګرې په واده کې روش وخوړی .

تيغ يې راوکښی، پر شوندانو وو بريت يې لاس تير کړی، هغه غوړ لاس يې پر مخ پسې تير کړی، غوړ لاسونه يې سره وموږل .

ول پر پدر يې لعنت، سخته روش يې پوخ کړي وو، دوښيمې ډوډۍ مې ورسره وخوړلې .

فيسبوکي عاشقان

پيرک واي يو انجلۍ ته مې مسج وکړی، ويل يې ته ماته څه راکوالای سې.؟

ما ورته ويل زړه درکوالای سم، خپل ژوند درکوالای سم، ستا لپاره درې نفره په چاکوګانو وهلای سم.

ويل يې په دا کارو کې هيڅ مه کوه، يو دوه نيم سوه افغان بيسيم کارډ راواستوه.

چې دا خبره يې راته وکړل بلاک مې کړل.

بې ځايه ګډيدل

پيرک ته وام چې نيم ساعت يا يو ساعت نه وي، ماته خوند نه راکوي.

دی واي هو زما په يوه دقيقه کې حالت خراب سي.

ورته وام ته چشې ښيې؟

واي بل نو چشې سته نژدېکت درښيم .

ماول خبيڅه زه د نصيحت ويډيوي ښيم.

خوله يې پيخه ونيول.

د ځينو پر ديماغ سمه خبره بلې خواته ځغلې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي ځایه خواهشات

د یو ملګري سره ټیلیفون کوم، وام ځنګه سو هغه دوا کار وکړی، وای هو شکر دی اوس دغونده ښه دی مریض مو.

زه د هغه سره په ټیلیفون اخته یم، جلال اکا شله سو، ای ناځوانه موږ ته یې هم راوښیه، دا چمونه مه کوه کار خراب دي، چې دا ورنژدې سم کار مي خراب سي .

چې ټیلیفون مي خلاص کړی، ورغلم جلال اکا د ډیرو خلګو سره ناست دی، ماول ګرده غوږ ونیسئ، وام دغه جلال زما نفس راتنګ کړی دی.

خلګ وایي ولي؟

وام یو چاته مي د معدې دوا وراستولې وه، زه د هغه سره په ټیلیفون اخته وم جلال راته شله سو، ول دغه د جنسي طاقت دوا ماته هم راوغواړه.

د ګردو په مخ کي مي هغه نفر ته زنګ وروو‌هی، ماول وروره ما تاته چیش دروا‌ستوی، هغه ول د معدې دوا وه کور دی ودان.

ګردو پر خندل جلال اکا خوله پیخه نیولې وه.

عجبه خلګ مو دي، ته به په بله موضوع اخته یې، ددوی فکر یوازي په جنسي خواهشاتو کي وي.

ظالم خواهشات

پیرک وای په بازار کي مي یو ښایستې ته سترګي وهلي!

یو ګړی بعد چې را روان سوم یو نفر مخ ته راته ودریدی، ول ولي خبیثه د بل انجونو ته سترګي وهې، وای ماول ستا ماغزه خراب دي د ځان علاج وکړه.

ول نه یې منې واي ما ول یا.

ټیلیفون یې د جیبه راوکښی عکاسي یې راښکاره کړل، ول یا به زما خدمت کوي یابه قومنداني ته راسره ځې.

واي ماول وروره خدای وو قران ته وګوره چاته مه وایه.

اوس هره ورځ زنګونه راوهي واي د ۵۰۰ افغانی کارډ راواستوه.

د حلالو یې خلاص کړم، خرکوس د بامه عکاسي راځخه کړي وه .

نن سبا ډیر عزتونه موبایلو لوټ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې قدره انسانان

پیرک ته وام پلار هغه څوک دی چې ستا لپاره ټول ژوند قربانوي، ستا سرنوشت ټاکونکی، ستا د ارمانونو پوره کوونکی او ستا د ژوند څیراغ دی.

واي یا وروره غلط سوي، ورته وام ښه ته راته ووایه پلار څوک دی؟

واي زما لپاره پلار هغه څوک دی چې زه یوازي پروت یم او دی مي د مور سره په ګرمه خونه کي جوړه پروت وي، پلار هغه څوک دی چې خپله ټوله شپه په ښه ګرمه بیستیره کي لاس درغاړي پروت وي

ته په کوټه کي د خره په څل کي پروت يې او پلار هغه څوک دی چې بیکاره دي ووینې لکه بني اسرایل چې يې داسي بد درته ګوري.

دغه نقطي یوازي د مجرد په دیماغ کي وي پلار هر څه دی.

د جنګ شوقیان

د پیرک په بازار کي جنګ سو، هغه خلک ډیری وه، ما ګواښ شروع کړی پیرک ته یې ډیر وهل ورکړه، چې جنګ خلاص سو د ګردو خلګو په مخ کي یې راته ویل ول ستا انډیوالي د خره سپرلي ده.

ورته وام ولي؟

واي ته داسي مثال لرې لکه د یو چا سره چې په جنګ کي مور ورسره وي.

ماول جنګ دي ورک سي مور سوله غواړو.

جعلي پیر

زه وو پیرک د پیرصاحب دربار ته ولاړو، پیرصاحب ویل څوک چې زما سره چم وکړي راته شرمینده کیږي، مریدانو یې ورته ژړل.

زه وو پیرک چې راووتو پیرک راته ویل ماخو د پیرصاحب ټلیفون را غلا کړی دی.

ما ویل دا څه کوي د احمق زو بیرته یې ورو‌ړه په غرق به مو کړي، پیرک ویل ولاکه یې وروړم چي ځای پر ځای دود وو باروت کیږم.

یوه هفته یې وسوه په پیرک هیڅ ندي سوي .

زیات پیران یوازي د امتیازاتو لپاره پیران جوړ سوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واک څخه غلطه استفاده

پیرک د کلي د ملګرو سره جنجال وکړی، ورته ویل یې تاسي صبر وکړئ رزیلانو، په واده کي یې د دروازي مشر زه ټاکلی یم، هر یو جلاجلا رامعلوم یاست، ولاکه یو لا د ډوډي څکه راڅخه وکړئ.

 بله وظیفه یې هم راکول ما دغه وظیفه په خوښه ورڅخه واخیستل ستاسي لپاره.

موږ تل د زور او قدرت څخه غلطه استفاده کوو.

د پیر په نوم ګټه

زه وو پیرک پر موټرسایکل سپاره یو، د عسکرو تلاشي راوګرځولو.

پیرک ته واي دا د رنجر ارن دي ولي وربسته کړی دی؟

پیرک ورته واي دا موټرسایکل ما نوی رانیوی.

هغه ورته واي دا لمر ته دوه ساعته کښینئ داغه مو سزا ده.

پیرک په ډیره چالاکی ژړه غوني اواز او په مات زړه را روان سو، زه یې پر لاس مچ کړم د عسکرو مخ ته راته واي اغاجانه ستا قربان سم، تاته به زه یو زرنج راوګرځوم ته درځه زه به دلې پاته سم.

عسکرو یو بل ته سره وکتل پیرک ته یې ویل دا څوک دی؟

پیرک ورته ویل دا د سید مهتاب الدین اغا زوی دی دده قربان سم.

دوه عسکر راولاړ سوه زه یې پر لاس مچ کړم ویل یې اغاجانه بخښه به کوي غلطي راڅخه وسوه.

پیرک ته یې پنځوسی ورکړی ول آغاجان ته ژر پیپسي راواخله، ورته ویل یې ژر کوه موټرسایکل دي چالان که آغاجان ژر ورسوه اوس به مو په دود وو باروت کړي.

سخت ډیر مو وخندل.

افغانان در هر چا د پیر تابع دي.

د ټولني د تباهي هنرمندان

پیرک جلال اکا ته وایي واي نن سبا دا پلانی د کندهار بلبل دی، جلال د کوټې په کونج کي ناست وو سر یې راپورته کړ، نصوار یې توف کړه د اوبو منګی ورته پروت وو اوبه یې په خوله وګرځولې پر ږیره وو شونډانو یې لاس تیر کړی، ول په کندهار کي یو بلبل وو مړ سو هغه عبیدالله جان وو، هر خر راته په بلبل مه تیروه.

چې څوک دغه احمق د کندهار بلبل بولي هغه هم خر دی.

پیرک ته یې ویل ول هو دا منم دا د ډر مخلوق بلبل دی.

پیرک یې د دوو پیسو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فخر پر ځای شرم

پیرک واي په مکتب کې معلم صاحب یو کوچنی خط راولیکی، راته ویل یې چې دغه دي ماښام پلار ته ورښکاره کړه.

زه که څه هم په خط نه پوهیدم خو ډېر خوشحاله وم فکر مې کوی چې په خط کې به زما ستاینه سوي وي، ماخستن چې مو د کورنۍ ټول غړي سره یو ځاي سوه، ما هم خط په ډېر غرور راوکښی پلار ته مې ونیوی، ورته مې وویل چې دغه خط معلم صاحب راکړی.

پلار مې خط زما اکا ته ونیوی ول دغه ووایه، زه نو انتظار یم د یوې خوا غرور د بلې خوا په بریتو کې نرۍ موسکا.

اکا مې خط شروع کړي.

خط په دا ډول وو:

ددغه هلک ماغزه د خره دي بل وخت یې مه را استوئ، په ژوند یې ولاکه زده کړي.

د کور ټولو انسانانو سره وخندل، پلار مې د چپلانو واري راباندې شروع کړه.

د هغې ورځې څخه مې د مکتب څخه زړه مات سو.

د ټلیفون څخه غلطه استفاده

پیرک واي په ټلیفون اخته وم په کور ننوتم، پر پرش کښینستم ږغ مې وکړی ماول راواچوئ یو ګیلاس چای د احمق زامنو.

ددغه ږغ سره یو نفر په نس کې راوغورځیدی، ول د چا یې د رزیل زو.

چې ومې کتل د همسایه په کور ننوتلی وم.

دې ټلیفون هم ډیر خلګ په غزب اخته کړه.

د درواغو مزل

پیرک ته مو کوزده ورکول، خُسر مو یې پیدا کړی ښه ډېر صفت مو ورته وکړی، ویل یې هلک څه کار کوي؟

موږ ورته وویل کاروبار نه کوي اتلس کلن دي یو کشر حافظ دی سبقان وایي.، په دغه وخت کې د پیرک پلار راغلی ویل یې زما ډیر ښه زوی دي.

د پیرک عکس یې د جیبه راوکښی ویل یې په یوه خوا نه دی پاته.

هغه نفر موږ ته بد بد کتل ویل یې ولې تاسي خو ویل کشر حافظ دی.

دا زه پیژنم هره ورځ یې د جلال اکا سره سپیان روان کړي وي، ولاکه لور ورکړم چې اور ته یې وراچوم.

په شرمو یې وشرمولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځايه شوق

پيرک واي د کور څخه راووتم، دا غزل زمزمه کوم :ماته جانان ووايه

په دغه حال کي د مامدين اکا ميرمني راباندي را ږغ کړه، ول ورک سه د رزيل زو چې خره ته په جانان وايم تاته ولاکه ووايم.

ماول هر ځای زمزمي مه کوئ.

بي فکره کارونه

د جمعي په ورځ پيرک ته زنګونه وروهم وای په حمام کي يم وام راځه په ميله ځو، ما هم لړ تلوار وکړی، چې راووتی هر يو چي پيرک ته وګوري په غوړو کي پوس پوس لري سره خاندي.

پيرک واي پر پدر يي لعنت نيم ښار راباندي خاندي.

ورته وام رنګ دي د خډل دی، خو خير ولاړو يو ځاي ډول دی ډول ته ورغلو چې ګورم خلګ اتڼ ته نه ګوري پر پيرک خاندي

وروسته چي مو وکتل پرتوګ يې چپه اغوستی دی.

د مجبورۍ څخه استفاده

جلال اکا وو پيرک سره خوابدي سوي وه، ما ډير کوشش وکړی چې سره پُخلا يې کړم جلال اکا نه منل، پيرک ته ماول اشنايه زما دا نه مني، پيرک ويل زما يې چم زده دی.

پيرک ورته بيداره وو کله چې جلال اکا تشناب ته روان سو پيرک ورغلی د تشناب په دروازه کي ورته ودريدي، ول ولاکه راڅخه ننوزي چي جوړه ونه کړي، جلال اکا يو دوي دقيقي ځان دوري دوري کړي اخر يې سر خلاص سو چې ولا کار خراب سي.

د پيرک سره يې جوړه وکړه پر مخانو يې سره مچ کړه، پيرک هم تشناب ته د تګ اجازه ورکړه.

د پيرک عقل ته حيران يم.

بد خلګ هم ځان ښه بولي

انور ماما په کوټه کي ناست وو، د جلال اکا سره يي د را رواني سګواني او سپيو په اړه ډير مجلس وکړی، وروسته جلال اکا ورته وويل ته دا غمجني کيسې ايله کړه يو سګريټۍ ډک کړه.

سګريټۍ ډک سو انورماما وو جلال اکا ښه ډير ښکنځل نورو سګوانانو ته وکړه، جلال اکا پر وه انور ماما ته ورواړوی، انورماما سګريټی کش کړی، يو شعر يي وويلی چې پر موږ لګيږي پر ودي ښکيږي، دود يي د زامنو خوا ته ور پو کړی، ويې ويل ښه کوئ زامنو د مشرانو لار تعقيب کړئ هيڅکله به پر شا رانسئ.

نو ماويل پښتانه که هرڅومره بد وي بيا هم ځان ښه بولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرمختګ په نوم چټيات

پيرک واي انډيواله پرمختګ نسته.

ورته وام ولې؟

واي خلګ چې طياري په هوا کړي نور يې تشويق کوي، موږ چې کاغذباز په هوا کړو ټوله کلی ښکنځل راته کوي.

دغه دوی خپل پرمختګ بولي.

هر څوک د نمک نوم استفاده کوي

سخت ډير مي وخندل، دا د بازار تشنابو ته ورغلم، يو ځوان راووتی تشنابو والا ته واي لسی درکوم، دی ورته واي شل غواړم، تشنابو والا واي اول چني نه وهي چې ځان هوسا کړي راووزي چني وهي.

واي در شل کم نه کيږي موږ ته هم شی نه کي راپاتيږي.

ماور ږغ کړه ماول هو تيل ګران دي، دوی ته هم شی نه کي ورپاتيږي.

خلګو پر وخندل..

ول خره نمک حرامه ياست اول مو ولي ږغ نه وي چې راووزئ خبري مو شروع سي .ماول رزيله په اخراپو تشنابو تا څه روشونه په موږ وخوړل چې وا نمک حرامه ياست.

در داغه لا خلګو پر وخندل.

اخر يې جنګ کوی باره ماول خلګ به واي پر تشنابو يې سره جنګ دي.

اوس خلګ په هره موضوع کي نمک رامخته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو ته مهم

پيرک خاموشه ناست دی، ورته وام هلکه ولي داسي مايوسه يې؟ واي پول مي طبيعت په خراب دي .

وام ولي؟.

واي موبايل مي ورک سو ډير مهم شيان مي پکښي وه.

ورته وام اعلان به درته وکړم، رشتيا هم ځيني مهم اسنادونه وو شيان چې ورک سي بېخي ګډوډيشن جوړ سي.

واي يا د اسنادو څه وو څه، چې اسنادونه واي د اختر ورځ وه.

ورته وام بل نو چيش داسي مهم دي؟

واي د کرم اکا د زوی سيدولي، د خان ګل اکا د ميرمني او د جلال اکا د سپيانو عکسونه پکښي وه .

ماول ولاړيړه احمقه.

خبيث دغسي مايوسه ناست وو تا چې ويل د پلار جنازه يې ورته راوړه .

په دا تولنه کي دغسي خلګو هم ځاي نيولی دی.

غلط ملګري

پيرک واي دغه د ملګري د ورځي د لمانځلو سخت مخالفه يم دا فالتو کار دي.

ورته وام ولي؟

واي يوه ته مي سهار د ورورګلوي لاس ورکړی، ماسپښين يې ټليفون راڅخه غلا کړی.

د ورورګلوي لاس هر چاته مه ورکوئ په دې دور کي.

د تلواري کار

نن پيرک داسي بي تابه ګرځي چې کښيني بيا ولاړ سي، په پرتوګ کي يې لاس اچولی دي .ورته وام هلکه نن ولي داسي بي حاله يې واي زه خو نن غرق سوم ورته وام ولي خير.؟

واي ملګرو مي زنګ راووهی چې راسه نن به په شورم کي ګپه وکړو، زه هم ور روان سوم چې ورغلم دوی په شورم کي پر جماعت ولاړ دي، ما هم بيداري کول ماول ژر اودس وکړه چې يو رکعت ورسره وکړي لا ښه دي، دا بغل ته يو سپين بوتل پروت وو ما چې پر حمله کړه استنجاه مي په ووهل هغه تيزاب وه.

اوس زه چې وام در نامه لاندي يي په چاکوګانو وهلی يم، نه ډاکتر ته ورتلای سم د شرمه، نه مي پر ځای طاقت کيږي .

کله کله يو شی يو وار ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باندار دوښمن

یو میلمه راغلي وو، زما د پلار انډیوال وو، د ایران د شپو کیسې یې راته شروع کړې، زه په فیسبوک اخته وم میلمه ته مي پام لا نه وو، بیا به مي یو بړغ پر وکړی مرتضٰی استاده خداي دي راوله چې دیغت ونه کړي، یو څلور پنځه واره چې مي ورته وویل، اخیر یې ول غټ خر او رزیل زه یم، ما د خپل ژوند نیمایي کیسې درته وکړې، او ته وایې چې د یغت ونه کړي خداي دي راوله.

ټوله باندارونه او محفلونه فیسبوک او ټلیفون خراب کړي دي.

د زمري په پوښ کې چغال

زموږ په کلي کې دري ورونه وه خورا کش وش ګرځېدل، سري مزاري خولی یې هم پر سر وي، شني داني به یې په غاړه وي، نومان یې دي ننګیالی، توریالی، زمریالی .

یو بل ځوان د خدای عاجزه دی، خلک یې چغال ګلو بولي، یوه ورځ یې ددا ننګیالیانو سره جنګ سو، ټولو ننګیالیانو د چغال ګلو څخه ځغستل.

خبره مي دا کوله دا کش وش چې ځي د خداي تعالي یوه لار ولاکه لري.

د پیر ګټه ډیره او اخلاص یې کم

د پیرصاحب دربار ته ورغلی وو، چاي راغلي په لسو نفرو یې یو کوچنی چاینبر چای راوړي، پیرک بیا د چایو ډیر شوقي دی، زما سر په خلاص سو چې پیرک ته کوچني چاینبر خوند ورنه کړي.

پیرک جذب سو چې دا جذب سو اول یې ګروپ مړ کړی، ناري سوي دربی سو یو دوه نور جذب سوه یو وخت چې بړغ وسو چې ګروپ

ولګوئ پیرک مو هم ټینګ کړی سم سو.

چې ومو کتل چاینبر او ګیلاسونه وچ دي، پیرصاحب ته ماول هغه چای څه سوي؟

پیرصاحب ول هغه ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ په غره کې چپه کړی، ماول دا مریدان ځانونه په ونه سوځي.

ددغه خبري په کولو سره دري څلور ور وغورځېده د پیرصاحب پښو ته ورولویده.

چې راووتو پیرک ته ماول ته رشتیا جذب سوي ول یا دا احمقانو چای لړ راوړي وي، قصدا مي ګروپ مړ کړ، هغه چای ټولي ما په تاریکه کي وچښلي دوی ولي دونده کوچنی چاینبر چای راوړي.

پیرصاحب ویل دا ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ پر غره چپه کړي.

زموږ هدف یوازي ټګان دي د پیرانو په نوم، اما اصلي پیرانو او ښو خلکو ته احترام لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډاکټر حقایق

د پیرک ملا خوږېدله د هېوکو ډاکتر ته ورغلی ؤ.

هغه ورته ویل تشویش مه کوه !ستا علاج اسانه دئ.

کله چي یې نسخه ورولیکل، په نسخه کې یې یو جوړه ولچک ورولیکل.

ویل یې د شپې چي بیدېږې خپل ځان ولچک کوه.

پیرک ویل ددې زماني عجب ډاکټران دي !زما ملا خوږېږي دئ ولچک راکوي.

ډاکټر ورته ویل خبره پاکه ښه ده.

ته د لاس خواري کاږي د شپې چي په ځای کي پریوزې، لاسونه تړه !دخواری کښلو څخه به خلاص یې ملا دې خپله جوړېږي.

پیرک ول در ووزه دا رزیل خو په شرمو وشرمولم ټول حقیقت یې راته بیان کړ.

اوسني مینان

یو رقم ټلیفونه دي اواز اړوي.

پیرک ته مي ټلیفون وروکړی د ښځې په اواز کي.

وایي څوک یې ورته وام یو چا دې نمبر راکړی درباندی مینه یم .

واي ددې خبري ثبوت راکولای سي؟ چي ته نجلي یې؟ ورته وام دا د سینګار دوکانو ته راوتلې یم راسه ما به ووینې.

یار لالا نو ښه ځان ساټ وو باټ کړی دي حمام یې کړی دئ.

زه پر یو دوکان ورته ناست یم وایي کمه یې.

ناکي ښځه مې وروښوول ماول دغه یوه زه یم.

دئ هم په پسې سو څو دقیقي بعد مي زنګ وروهئ ماول بالا ولاړ سه ! زموږ کور رانژدي سو.

بیا یې ټلیفونونه راکول راته ژړل یې چي زه پر تا عاشق یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجرد خوښنه

پیرک ته وام ستا د خوښي
لیکوال یا شاعر څوک دئ؟
فکر مې کوئ چې رحمان بابا یا هم نصیراحمد احمدي
به را یاد کړي، دئ رزیل راته وایي
هغه د واده د اولې شپې کتاب چې یې
لیکلي دي.

ګل یعني ته چپ سه

پیرک نورو خلګو ته کیسه شروع کړي ده!

شاه فیصل پر راوغورځیدئ وایي ستا په خوله کي خبره ده په ګل دي بدله وي.

پیرک ورته واي ګل یې څه و څه .د کیسي خوند او زما سور دي را خراپ کړي ، بالا ته غریړه زما کیسه ولاکه یو لا واوري .

ګرده عمر په کیسه یا بانډار کي دا د ګل موضوع مه تکراروئ .

موږ او نږئ

د نوري نږئ کوچنیان:

هلکه څوک یې؟ او ولي داسي ځغلي؟ الیکس یم، د پاول زوی ځم د ښوونځي ناوخته دئ.

او زموږ دا: هلکه څوک یې او ولي داسي ځغلي ردی یم د بډک زوي ، دا همسایه ګانو د رزیل زامنو زموږ کوتره نیولي ده دوی نوي رابار سوي دي موږ سم نه پيژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي وړي

د جلال اکا باندار ته ورغلم.

سترګیې یې لوېدلې دي مخ یې تک ژړ دئ.

ورته وام خیر دئ؟ څه درسوي دي؟

واي دا ډیر وخت په پیرک پسي وم.

ورته ویل مي چي هغه ګولۍ راپیدا کړه چي تناسلي آله غتوي.

پیرک راته ویل چي؛ ندي رامعلومې.

ما ډیر په عذاب کړئ.

پرون یې ګولۍ راوړې ما چي وخوړلې در نس یې ایله کړم .

د تنګسي مسلمانان

پیرک وايي که دي پیاد دي یو وخت هغه سره دوړه راغله ټولو خلګو ویل چې دغه د عذاب وو قیامت علایم دي.

نو پیرک وایي په دغه ورځ زموږ د کورنۍ غړو چا نفلونه کول چا تلاوت کوئ چا درودونه ویل.

ما هم یو کتاب مخ ته نیولي وو ماول خدایه ددغه کتاب په روي سره پر موږ عذاب مه راوله.

یو وخت چي دوړه ودریدل، چې ومې وکتل د واده د اولې شپې کتاب مي په لاس کې ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چپک ملګری

زما یو چپک ملګری دي .زه يې ډېر په عذابوم.

چې خبري درته کوي ګوري هغه بل ته ګډ تاته وي.

پرون زه وو جلال اکا په بازار کې روان يو، يو چپک ملګری راباندي پېښ سو ګډ ماته دئ ګوري جلال اکا ته.

وايي چيريي سوسته چي ورک يې زه قصداً ږغ نه کوم.

جلال اکا ورته وايي شرم وکه!

هغه بيا ګوري جلال اکا ته ماته وايي سسته اوس شناخت لا نه کوې.

جلال اکا ورته وايي سست دې پلار دي سست ته يې!

په دغه حال کي چي دوی لاس سره اچوئ ما سره تينګ کړه .

جلال اکا ته وايم دئ چپک دئ، زما سره ګډ وو.

جلال اکا خوابدئ سو واي هر وخت ستا دلاسه زه بې عزته يم.

بخيل خلک

يو ملګری مې په بازار کي د پرچون دوکان کوي.

ناري وهي چي ورغلم وايي ډېر ناځوانه يې !دا زموږ غريبانو دربار ته نه راځې .ورته وام دغه دئ اوس راغلم.

وايي انرجي درته را واخلم که يخي اوبه؟

زه ورته وام شئ لانه خورم

پلار يې سترګه ورته ووهل وايي د پريج شيان تاوده دي

چای ورواچوه.

سخت درد راغلئ..

چي چای يې راواچولې زه هم ورولاړ سوم هغه ښه بيسکوټ مي درې داني راواخيستل ومي خوړل د چای سره .

پلار يې غاښونه زوی ته چيچل، چي زه را ولاړ سوم خدای خبر چي څه عمل به يې ورسره کړی وي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښيار عسکر

يو ځوان پر تلاښي راوګرځوم.

وايي دا موټر داسي ځغلوي لېسنس دې ښکاره کړه.

هغه د ډاکټر نجيب د شپو د پلارتذکره راسره وه.

ورښکاره مي کړه.

وايي دا لېسنس خو جعلي دئ!

ماول ته ئې يو وار راسته ونيسه بيا ئې جعلي وو اصلي معلوم کړه.

ړانده عاشقان

د پيرک سخت طبيعت خراب وو، ورته وام هلکه ولي داسي يې؟

وايي: پر خپلو هغه تيرو کړو پښيمانه يم چې په تيرو دوو کالو کي مي کړي دي.

ورته وام په موضوع مي پوه کړه!

واي دوه کاله مي مسجان ورسره کول مينه مي ورسره درلوده، يوازي مي د ځلوينت زرو افغانيو کارډونه ورجمع کړي دي، نوم يې ستاره وه نن چې مي وليدل خره لا پر ښايسته وه .

ماول رزيله ته اوس هم بختور يې انجلی يا ښځه خو ده، د خلګو دا دوه يا دري کاله بعد يا نظرماد کبابي وخېژي، يا ګلو بايسکل ساز وخېژي .

فيسبوکي عاشقي داغسي وي.

د مجرد هيلي

پيرک وايي نن فساد راوسو.

ورته وايم ولي؟

واي يو توري سترګي مي وليدې، د زرنج په باډی کي يو دانه ناسته وه، لاس يې راته وښوروی، ما هم موټرسايکل پسي چابک کړی د سترګو اشارې مو سره کولې، ښه در ډيره پسي ولاړم يو وخت چي زرنج يو کور ته ودريدی زه هم ورته ودريدم چې ورته ومي کتل هغه د چارګل اکا زوی شيرعلي وو تور دوسمال يې پر سر اچولی وو .

راته ويل يې ول راځه غرمه به زموږ سره تيره کړې، ماول ورک سه رزيله، نژدي وه چې په موټرسايکل مي ځان غورځولی واي .

ددې دوري سټايلونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خراب ستاېلونه

د پیرک مخ پړسیدلي دي.

ورته وام ولي هلکه دا څه پیښنه ده؟

یو څه ناکوجاتي یې وویلي بیا یې کیسه راته شروع کړه:

واي پرون د جمعي لمانځه ته روان یم تلوار مي دی په دغه حال کي د یو زناني سره وموښتم ما چي یې غټ وریښتان ولیدل فکر مي کوی چي زنانه ده، ما ویل بخښنه کوه خورجاني، چې مخ یې راواړوی یو بریتور ځوان دی غټ وریښتان یې دي.

ویل یې احمقه رزیله زه تاته خور ښکارم .

نوره کیسه یې نه راته کول، خداي خبر څه سوکان یې وهلي وو، لکچي پر وسله وال کس پیښ سوي وو.

بې معنا خبري

شیرین اکا راسره ناست دی، یو هلک تیرېږي راته واي دا هلک مي سخت خوښیږي .انتیکه اننګي یې دی سخته لبان یې دي.سترګي یې وژل کوي، چې درسره سپور وي د ارغنداب یا هم پنجوایي په باغو کي ګرځې.

لس دقیقي بعد یې کشر زوی د بل صوفي سره پر موټرسایکل سپور دی ورته وام شیرین اکا دا څه وینم، واي دغه رزیل صوفي که مي ونیوي په اور یې سوځم .

ماویل ګوره شیرین اکا لس دقیقي مخکي دي د بل پر هغې خوند اخیستی اوس دي خپل عزت برباد سو، ویل یې زه مازي احمق یم.

خبره مي دا کوله خواهشات هغه وخت کنټرولیږي کله چي مو بدکاري ته هوا وسوه د خپلي لور، خور یا هم زوی او ورور عزت په فکر کي راولي.

ناصالح اولاد

د پیرک دوی کوټې ته ورغلم، پیرک ته وام ټلیفون دي ولي بند دي؟

واي ټلیفون مي خراب دی.

واي شی چي زوړ سو یا یې کچره دانی ته غورځوه، یا یې در پښنه لاندي کوه.

دا بغل ته یې پلار ناست وو د چمپل وار یې پر وکړی، ول ولاړ سه د احمق زو داغه عزت دي راکړی.

یا مي در پښنه لاندي کوې، یا مي کچره دانی ته غورځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو غلامان

پیرک واي ښځي دوه مذهبه خلک سته زموږ په ټولنه کي.

ورته وام لکه څنګه؟

واي کله چې یو غریب د انجونو شوقي وي، دوي ټول په مردګو ورته وایي .او کله چې یو پیسه داره د انجونو شوقي وي، دوی سره وایي واي دا حاجي صاحب عجبه ښه سړی دی، بس یو لږ د انجونو شوقي دي، هغه یې موږ څه کوو.

ځان ته غټ ویل

پیرک واي زما لپاره ترټولو مایوسه کوونکې ورځ هغه وه، کله چې دوولس کلن وم، ما د مداسلم اکا لور ته د میني په سترګه کتل، هغې راته ویل زوی جانه دغه لس روپۍ واخله د پنځو روپو ژاولي راوړه پنځه ته واخله.

د چرسیانو فکر

یاره دا چرسیان هم انتیکي کوي، په کلي کي خړي اوبه راغلي دي، ددا مانده پر غاړه ناست یم، مامد کریم راغلی راته واي خورپیه دلته په دا کڅافاتو کي ګرځي درځه چې زه دي جنت ته بوزم .

ورته وام درځه، روان سو د مامد کریم دوی کوټې ته ولاړو چمن یې شین کړی دی، د چمن پر غاړه ګلان دي هلته کښېنستو.

مامد کریم چای راوړې سګرېټیان یې ووهل، چای مو وخوړلې، زه ورته وام زه ځم کار لرم، واي ولاکه ګام لا واخلي اوس بورا راځي هغه دربان‌دی وینم .

زه هم حیران سوم فکر مي کوی چې دا بورا به پیری وي، نجلۍ به وي بل کوم غټ حیوان به وي؟ دري ساعته مي په انتظار تیر کړه ماته واي اوس یې وخت دی په زوره بڼغ مه لره.

یو ساعت مي نوره هم خاموشي اختیار کړه که ګورم یو ژړ مچ راغلی بوزهاري یې دي، پر ګلانو کښېنستی ماته واي سبحان الله بورا لس دقیقي مخکي راغله بخت دي کار کوی.

پر سترګو مي ورته توره شپه سوه ماول رزیله ددغه یوه مچ لپاره دي څلور ساعته کښېنولي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړم نه چغال

پيرک واي يو نفر په کوڅه کي کش وش روان دي، زه ورته وام هلکه څوک يې؟

واي موړ اوس نوي رابار سوي يو.

ورته وام نوم دي چيش دی.

واي نوم مي لړم خنجري دي.

برچه يي په ګنده وهلي ده واي دغه مي انتخابي نښان دي .

تازه د پلچرخي د زندان څخه رايله سوی يم، دري مړي مي کړي وه .

په دغه حال کي د واده ټکان وسوه.

ما وځغستل خنجري زما در مخه وځغستل، د شيرمامد کاکو په کور ننوتی، د ها خوا يي د کوره په لغتو وو سوکانو راوايستی، شيرمامد ورته واي څوک يي د احمق زو چې په کور راننوتې، دی ورته واي لړم خنجري يم دلته ټکان وسوه.

هغه ول د احمق زو دا خو لا خنجري هم يي چې داسي بي ننګه يې .

شيرمامد کاکو ول پيرکه ته دا خنجري وګوره څومره زړه ور دي بدماشي دده څخه زده کړه.

زوړ ګنهګار

تازه ګل اکا ته وام تاته چيش سکون درکوي، فکر مي کوی چې دی به ووايي چې د جماعت لمونځ د مولوي ياسين يا ابوالفيض نصيحتونه،

يا هم د مور او پلار غيږ او يا هم د هغو خدمت.

دی احمق راته واي شني چاې او صندل، د کوټې پاې د زرسانګي او ګلنار بيګمي غزلي او د يار محمد اکا د زوی پر ځنګون باندي سر.

ځيني زاړه سوه سړي نه سوه.

چي دغه زاړه ګنهګاره ورک نه سي ټولنه مو نه اصلاح کيږي .

د وطن نه، د سپيو عاشقان

جلال اکا ته وام هغه کم غم وو ستا په ژوند کي، چې ته يې ډير مايوسه کړې؟

فکر مي کوی چې دی به راته ووايي چې د مور او پلار غم يا هم د هيواد غم.

دی رزيل راته وايي ترټولو ډير غمجن حالت او غمجنه ورځ مي هغه وه، کله چي هغه زما قمرغاړی سپی مړ سو، د هغي ورځي څخه مي بيا ولاکه په سګواني کي جګ کتلی دی، نه مي ولاکه ميدان ګټلی دی، زه يې د عمر لپاره مات کړم .

ځينو ته بيا سپی تر مور پلار او وطن هم ورتېر وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بد کار فخر کول

زه ، پیرک او کبیر پرون یو ځاي میلمانه وو، کور والا راته واي دباندي یخ دي دننه بیده سئ، موږ ویل سمده، چې کوټې ته ولاړو پریوتو ګروپ مړ سو په دغه وخت کي د یوه ښځه باد پري سو، ما ږغ کړه ماول دا کم سست واچوی؟

پیرک ږغ کړه وایي ما واچوی دغه ځیګر ، ځان یې وټکوی .

په دغه حال کي د کور خاوند ښیراغ ولګوی واي کم ځیګر، پیرک سر په توس کي پټ کړی درسهاره یې سر نه دی لڅ کړی سهار د اذانو سره وتلی وو.

پیرک فکر کوی چې یوازي موږ ملګري یو بل ښوک نسته هغه کور والا هم دلي پروت وو.

د مور لپاره سم زوی هم مریض وي

د پیرک دوی کره ورغلم دروازه مي وروټکول، مور یې راووتل ورته وام موري پیرک چیري دی؟ واي هغه سخت مریض دی، دوې ډوډۍ ښلور ایشیدلي هګي او یو ښه میوه یې وخوړل بیده سو .

ورته وام موري خوراک یې ندی کړی، واي هو داسي مي خوا په بده ده مړ نه سي .

ماول دا خبیث خو لا مریض دی، کني انسانان یې خوړل.

د زور مسلمانان

د یو نفر سره مي د پیسو حساب وو، ورته وام حاجي صاحب هغه زما پیسې راکړه، واي نه یې درکوم لاس دي خلاص توره دي تیره.

وام مه کوه حاجي صاحب بیا به ارمان وکړي.

پوښتنه یې وکړه هلکه ته ښوک یې؟

ماویل د قومندان خوریې یم کرار یې وخندل په جیب یې لاس چخ کړ پیسې یې راکړي .

ویل یې زموږ ماما یې کني ژر مي نه درکولي.

چې پیسې چې مي حصول کړي ومي ویل حاجي صاحب تاسي د خدای ښخه نه بیریږئ د زورور او یا هم واکدار ښخه بیریږئ، زه د قومندان هیڅ نه یم یو غریب سړي یم.

بد بد یې راته وکتل ول ورک سه رزیله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل شرمول

د جلال اکا کره میلمانه یو، د جلال اکا زوم هم راغلی دي په میلمستیا، جلال اکا غواړي چې پر خپل زوم ګپه وکړي کم یې راولي، خپلو لمسیانو ته وایي په تاسو کي کم یو د حمار زوی دي.؟

د جلال اکا کوچنی زوی راوغورځیدی واي زه د حمار زوی یم .

موږ ګردو سره وخندل جلال په شرمو وشرمیدي .

همیشه د بل د بیعزتي هڅه مه کوئ کني خپله به بیعزته سئ.

د ټولني خرافات

یو ملګري ته وام په دې نړۍ کي ستا د خوښي ځاي کوم یو دي.؟

فکر مي وکړي چي دی به راته ووایي چي جماعت یا د مور غیږ.

دئ احمق راته واي تشناب دي .

فیسبوکي عاشق دي.

بهرني لفظونه کارول

جلال اکا ته وام دا شاه ولي کاکو سخت ده حمار عادتونه لري.

جلال اکا راته واي زما پلار دي خداي د ټول مسلمه امت سره وبخښي زما د پلار هم زیات عادتونه د شاه ولي کاکو وه، زه چې شاه ولي کاکو وینم د خپل پلار مینه مي په ماته سي.

دی رزیل چي وای دا حمار یو ښه سړي ته وایي.

د بل په غم خوشحالي

د یو نفر مور مړه وه ټلیفون یې راوکړي ویل یې نن یې ختم دي خاماخا راسئ، ما ویل سمده .

زه وو پیرک ورغلو دعاوي ، او ختمونه وسوه کله چي د ډوډۍ وخت سو، سترخوان هوار سو، پیرک ماته مخ راواړوی وایي سخته روبه ډوډۍ ده، خداي دي یې پلار هم مړ کړي چي بیا یې ووهو.

زه پیرک ته سترګي وهم چي ږغ مه لره دا بغل ته ناست کس یې زوی دي، پیرک بیا ووایي.

اخر یې د زوی حوصله ختمه سوه وای ولي داسي کوي د یوه نس ډوډۍ لپاره مي پلار را وژني ډوډۍ به مفته دربانديي وخورم ښیراوي مه کوه.

دغه پیرک د احمق زوی زه په شرمو وشرمولم .

ځیني د خیرات لپاره خلګو ته د مرګ دعاوي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېځایه شک

مد اشم ټلیفون کوي، پیرک بغل ته نژدي ورغلی غوږ یې ورته ونیوئ، وایي اخ سخته نازک اواز یې دي، څنګه اندامونه به یې وي، ناځوانه ښه ښه شیان یوازي استعمالوي موږ ته ست لا نه کوي، دغه یې انډیوالي د بازار رنډۍ ده، دی یې موږ ته نمبر نه راکوي .

مداشم چې ټلیفون خلاص کړي مخ یې بد ونیوی خواشینی کښېنستی.

پیرک ورته واي زویه د یوه نمبر مي درته وویل خوابدی سوي، ډیر ناځوانه یې.

مداشم ورته واي واخله دغه نمبر پیرک وخندل ژر ژر یې نمبر په ټلیفون کې ووهی .مداشم ورته وویل دغه نمبر زما د مایني دي که ټلیفون ورکوي که یې نه ورکوې نور ستا کار دي.!

مداشم وویل که یو چا د خپل فامیل د یوه غړي سره ټلیفون کوی، تاسي فکر کوئ چې مردګو دی یا هم د رنډۍ سره ټلیفون کوي.

خاموشي اختیار سوه پیرک وویل در ما فسد او کمزوري انسان نسته.

بد هر ځای بد وي

زه وو پیرک روان وو، په بازار کې د یو لغړزني او صوفي سره جنګ وو، چې ور وګرځېدو پیرک هغه لغړزنی د شا د خوا ټینګ په غیږ کې ونیوی، ورته وایي ته خو سم ابداره څوان یې د ناکي احمق سره دي جنګ دی، صوفي پیرک ته ول رزیله ده ته څه نه وایم تا ولاکه پریږدم.

کهاله خلګ

زه چې به د شپې بیدېدم د اوبو غټ ګیلاس به مي ډک سر ته کېښودی، یو څه نامرده یم د شپې مي د لاسه نه کیږي چې د خوبه راکښېنم ګیلاس ډک کړم، پرون چې پریوتم ګیلاس مي ډک کړی وو، د شپې داسي ټینګ تږی سوم، که فکر مو وي چې سږی د خوبه راکښیني اوبه خورا ښه خوند کوي

چې راکښېنستم اوبه مي داغسي پر سر پورته کړي، کله چې ګیلاس وچ سو شونډانو ته مي یو شی راورسیدی، چې څیراغ مي پر ولګوی موږک ورلویدلی دی، دلي کې مړ دی ښه خیشت یې هم خوړلی دی، ګرده ورځ مي خوا راګرځیدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخبره او مغروره خلک

کت فرانسوی یې په پښو وو، ګز او بر روان وو، ریکارټ صدری یې اغوښتي وه، په غلطي کي ورڅخه وموښتم ما ویل بخښنه کوه وروره.

بد بد یې وکتلو وایي ته ما پیژني؟

سخت درد راغلئ، ما ویل هو د سوست عبدل زوی یې، پلار دي په هلکوانو پسي داسي ګرځیدی لکه په دوښمن پسي.

خلګو پر وخندل.

نو ماول احمقه تا دغه خبري ته مجبوره کړم.

مختلفي ژبي

د دوو وردګو سره جنجال وو، یوه ورته ویل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، بل ورته ویل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، پیرک ویل دا څه بي عقلان خلک دي پر ګوز یې سره جنجال دي شرمیږي هم نه، ماول رزیله دوی ګاز ته ګوز وایي.

بیغیرته شوقیان

د جلال اکا سره ناست وم کوچنی لمسی یې راغلی ورته ویل یې نیکه جانه انا وایي دوه سوه افغانۍ راکړه زه چپلکي په رانیسم، په کوچني پسي یې ډبره وغورځول ویې ویل ځي د خره زامنو په هغه ډیرو فرمایشو روپۍ لا نه لرم.

شل دقیقي بعد یې زوی ته دري سوه افغاني ورکړي ول ورسه سپي ته غوښي په راوړه، ماته یې مخ راواړوی ویل یې را روانه جمعه سګواني ده چې ومي نه شرموي.

ماول احمقه کور والا دي شرموي سپی نه.

د جنت شوقیان

تل به یې ویل د شهادت د مرګ ډیر ارمان لرم، هغه شعر به یې هم زیات اوریدي .

د شهادت خوږې مرمۍ په انتظار یمه ستا.

کډه به وړم له زندګۍ په انتظار یمه ستا.

کله چې د واده ټکان وسوه په تشناب کي پټ سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تربيې ماشومان

بېخي ډېر مي وخندل، زه وو پيرک په کوڅه کي روان يو، يو څو کوچنيان په يو ليوني پسي ځغلي او ډبري پسي غورځوي، پيرک کوچنيانو ته وخښمېدی ورته واي که ستاسي پلار پر دغسي حالت وي يو څوک يې په ډبرو ولي ستاسي غبرګون به څه وي.؟

په دا کوچنيانو کي يو خورا رزيل وو، ورته واي نو دی ستا پلار دی چې داسي خوا په بدوي.

ګردو کوچنيانو زما په شمول پر پيرک وخندل، پيرک ته درد ورغلی په کوچنيانو پسي يې ډبري وغورځولې ، ول تاسي ټول د احمق زامن ياست.

فيسبوکي اتلان

پر ځای ټاکنه، د وياړ ځای دي ماما يا کاکا يا اکا مي په پلاني ځای کي په دنده وګمارل سو، حقيقت هم د ماما په پوه او وړتيا کي شک نسته.

ماما به يې نو دردا ښته خر وي، يا به واسطي او يا به هم پيسو دغه ځای ته راوستلی وي.

ناکاره مشران

د جلال اکا کوټي ته ورغلم، يو بل سپين ږيری هم ورسره ناست دی.

در سلام عليکم وروسته يې چاي راواچولې، دوی خپله کيسه بيرته شروع کړه.

هغه بل سپين ږيری جلال اکا ته واي بېخي پر ليوني ځواني وو، سخت مي ارمان دی ولا دا ټوله ميدان به په ښايسته وو.

زه سخت وارخطا سوم، وام خدای دي يې وبخښي خدای دي جنت الفردوس ورنصيب کړي، دا څوک وو چې ټول ميدان به ښايسته وو غيرباز وو که اتڼ باز وو.؟

سپين ږيري خبيث واي زما سپی وو پرون مړ سو.

پر جلال اکا مي مخ راواړوی ماول زه داغسي رزيل يم چې تاسي رزيلانو ته راځم، په ما مو سپي ته دونده دوعاوي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي علمي او بیسوادي

پیرک راته واي چیري تللي وي؟

ورته وام تللي وم بیت الخلا ته.

واي رب دي د هر مسلمان نصیب وکړي بیت الخلا ته.

بیت الخلا په عربي کي تشناب ته وایي.

دی چي واي بیت الخلا یو مقدس ځای ته وایي.

وینه راکړه

پیرک واي د شپي بیده یم ناري دي، یو واي وینه راکړه بل واي بام ته راوخیژه.

د زړه مي درب چي خدایه کور ته غله راوښتی دي څه مشکیل دي.

خو خیر په بد حالت کي ور ووتم په کوټه کي ناري دي چي ورغلم ورونه مي په کوټه کي پاپچي ګیم کوي.

ماول ورک سئ د احمق زامنو پر ما مو یو مرګ تیر کړي.

د هلکانو مریدان

پیرک وایي سره غرمه ده هوا ګرمه ده، د والسوالۍ څخه لیري تللي یم، یو ساعت ودرېدم هیڅوک موټر نه راته دروي، آخر مي دوسمال پر سر وپیچي ځان مي د کشر هلک رکم جوړ کړی، که ګورم یو فیلډر موټر راغلی چي دا لاس مي ورکړی داسي بریک یي پر ووهی هسي یي نه کړی چپه.

خو خیر وروختم هنداره یي زما خواته سمه کړه، پر لاري یي انرجي هم راته راواخیستل، کله چي مي ورته وویل چي زما ځای راورسیدی ما دلته کښته کړه.

ویل یي ګام لا ولاکه واخلي نن زما مېلمه یي.

ما مخ ورښکاره کړی، ویل یي رزیله ژر کښته سه وخت دي راضایع کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان صفت

د جمعې په ورځ مو ډوډۍ کړې وه، یاران وایي آشپزي به څوک وکړي ما ویل تر ما بل ښه آشپز نسته.

کله چې مې دېګ شروع کړئ، د مالګې پر ځای مې پوډرې صابون وراچولي دی، دیګ ځک راپورته کړ، چې فکر مې ووهی ماول کار خرابیږي، دوی ته ماول یارانو ماته کار راپیش سو زه ولاړم.

دا بله ورځ چې مې ولیدل خوابدي وه یو وو نیم.

کورنی نزاکت

پیرک واي د پلار ورځ مې په دا خاطر نه ولمانځل!

ځکه چې په دا ورځ زه پلار بندي کړي وم.

بې نزاکته خلک

پیرک زهیر ناست دی! راته وایي دا څو ورځي کیري سم کارونه مو چپه روان دي!

ورته وایم صبر وکړه د پیسو تاوان مشکیل نه لري چې ورور دي د ټکر څخه روغ ووتي.

واي یا هغه نه ښییم ، ورته وام خیر پروا نه لري د پلار مریضي به دي هم خداي ښه کړي صحت به پیدا کړي ..

واي یا وروره هغه هم نه ښییم .

وام ښه ته څوک ښیي؟

واي کشر وراره ته مې مسج وکړئ، څو ښکنځله مې ورته وکړه چې ومي کتل د هغي خوا مسج راغلي ول د سپي زو چې په ژوند په مخه رانسي چې ومي کتل د وراره پر ځای مې د خان ګل اکا مشري میرمني ته مسج کړي وو.

اوس نو دغه ته ولاړ یم چې ځان وژنه وکړم.

د احمق پلار مریض دي هغه مشکیل نه بولي د ورور لاس یې مات دي هغه مشکیل نه بولي .

څو چمپله مې وویشتي ولاړیره ما ویل د نا اهله زو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله يي عاشقان

هلک: جان زه مړ کيږم!

نجلی: هيله کوم مه مړ کيږه،

يو دانه کارډ راواستوه.

بيا مړ سه!

د کور نامي

پيرک واي په هغه ورځ ځان بيخي احمق راته معلوميږي!

کله چي د کور په سودا کي يوه روپي هم راپاته نه سي.

او ملګري راته ووايي چي ظالمه مزي تا وکړي.

اوسني حالت

پيرک واي هغه وخت ډير مايوسه سوم.

کله چي مي پلار د جيبه د پيسو بسته راوکښه زما تمه وه چي ښه ډيره خرچه به درکړي. برياني مي په سوچ کي راوستل پر شونډانو مي ژبه تيره کړه ..

خو پلار مي پيسي حساب کړي جيب ته يي ورواچولي .

ول دده څه وو څه بيخي ګراني سوه.

ماته يي مخ راواړوئ ويل ډير احتياط به کوئ حالت خراب دي چي په اوبو شپه تيريږي، تيروي يي خو پيسي مه مصرفوئ!

خراب فکرونه

د جمهوريت په شپو کي يو ګل خان راوښتی وو افغانستان ته، عسکر ورته ويل راشوه سه تلاشي راکړه.

ګل خان ورته ول بيخاره تلاشي راکي وکه!

زه هم ولاکه داسي خاص مسلمان يم.

ده کوسچيزن دا فکر کوي چي دوي کافران دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نالیدلي عاشق

د فیسبوک عاشقی داسي ده لکه لاټرۍ.

ته به شاپیري غواړي هغه منګل درته راووزي.

احمق کوربه

یو میلمه راغلی وو،

د بیچاره څخه باد پري سو , پیرک پر را ږغ کړه ویل نوشیجان بیخي ډیر مو وخندل .

ما ویل احمقه خو ته وا روش یې وخوړئ.

روژې ته چم

د پیرک نیکه په روژه کي ډیر تږي وو.

لمسیانو ته یې ویل چي تاسي ماته په زوره په خوله کي اوبه را واچوئ زه به یې چیښم. لمسیانو یې همداسي وکړه.

نیکه یې ناري وهلي چي خدایه ته خو مي ویني د ظالم سره هیڅ نه کیږي .

بي نزاکته اولاد

پلار: زویه ته خو به نه تږی کیږي په روژه کي؟

زه خو نن سخت تږي وم.

زوی: یا بابا دا دلګي په ما کي نسته .

د جنګونو شوقیان

جلال اکا وایي: زه وو زوي مي نن په بازار کي روان وو.

د یو چا سره مو جنجال سو لنده یې دغه چي جنګ مو سو.

اخ وو ډب شروع سو ، رش جوړ سو.

تر ډیرو سوکانو او لغتو وروسته چي مي وکتل کس تښتیدلي دي ، زوی ته مي سوکان وو لغتي کش کړي دي د پزي څخه یې ویني بهیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ رهبران

واي زموږ او ستاسي د وطن يو مشر د بل چاسره ټليفون کوي!

داسي يې نه سوه ورته ويلای چي دادي

د دارالمعلمين مخ ته ولاړ يم،

ويل يې دادي د رب العلمين وه مخ ته ولاړ يم.

د پلار بي عزتي

جلال اکا واي ددي دوري په زامنو کي ډير ارموني هم خيژي.

ورته وام تر څه پوري دي وويل؟

وايي ماخستن په تشناب کي ناست يم زامن مي يو هغه بل ته واي ورسه دروازه وتړه.

دا يوه پر را ږغ کړه وايي چي هر يو دروازه تړي څه وو څه يې خو خير زه راووتم ورغلم دروازه مي وتړل.

چي سترخوان هوار سو دوي به يوه بل ته سترګه ووهل وبه يې خندل ويل هغه خبره ده.

واي اوس ته ووايه ارموني دي که نه دي؟

ما ويل ارموني لا پر ښه دي.

په ځان کي خاريان

پرون د جماعت څخه راووتم

اخترګل اکا او يو ځو نور ځوانان سره ناست دي.

زه چي ورته راغلم وايم سخته دوړي شروع دي لنده مځکه دوړي کوي.

اخترګل اکا وخبميدی وايي د دوړن او درواغجن څه وو څه.

زه ورته وام دوړي خونو دي، د مني موسم داغسي دي .يو ګوړئ باران وي بل ګوړئ دوړي وي..

اخترګل اکا غلي او مايوسه کښېنستي مځکه يې ګرول .

اخترګل اکا چي ولاړي هلکوانو په خندا شروع وکړه..

ورته وايم څه کيسه وه واي داسي خره درواغ يې شروع کړي وه.

ما ويل زما ولاکه دا خبيث ته فکر لا وو .

درواغجن خلګ خپله په ځان کي شکمن وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تشناب او ټليفون

پيرک وايي: مينه کي ډير جنجالونه سته، په تشناب ننوتم.

د جانو سره مي ميده ميده وايسونه شروع کړه.

لس دقيقي بعد دروازه يو سپين ږيري راوټکول

ويل د احمق زو.

دا تشناب دی د چای جواب ځای دی د مردګوی د فتر نه دی.

راوزې که دروازه در ماته کړم!

په پرتاګه کي راښخه کيږي دا نيم ساعت کيږي درته ولاړ يم ته د خره زوی سر نه خلاصوي.

زموږ رواجونه

پيرک وايي موږ دلته لا بدبخته يو،

په پنجابيانو يا هزاره ګانو کي چي د يوه ښخه باد پري سي ، دا نور يې تشويق کړي.

ماشالا، نوشيجاني تو .

او په پښتنو کي که يو بېچاره په ختا کي واچوئ.

دا نور يې ډرامه کړي

د هغه کس لمسي ته لا پيغور ورکوي.

د پيرک ښخه په باندار کي ولويدئ.

ساده خلک

يو وطندار کور ته د ګريسو دبلئ وړی وو.

مور يې هګي کي ماتي کړي وې.

ويل زوي دي مړ نه سه ښنګه ښه د غوا غوړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ځيني لهجې

د پیرک نیکه مریض وو.

ورونیو یې دا یوه ورور ته وویل چې ته ورسه ډاکټر راوله.

دئ چې ډاکټر ته ورغلي هغه ورته ویل څه مشکیل دی؟

ددې پر ځای چې ویلي یې وای نیکه جان لږ مریض دی.

ویل نور خیر وو خیریت دی نیکه لږ سره ګوزک دي.

زموږ روان حالت

پر یو دیوال یې لیکلي وه:

سالم عقل په سالم بدن کي دی.

ددې لیکني څخه شل متره لیري، د کوکنارو کښت وو.

د ښځو نومان

دا ښځي هم ښېځي پسخندیاني دي.

چې په کور کي ناشولټه وو بدرنګه وي

دوی د ښایسته آغا نوم پر ایښي وي.

ددې دوري مینان

دوکانداره یو ښېغمه زړه په څو دئ؟

وزه د نا اهله زو.

دلته زړونه نه لري او دلبند خرڅېږي.

بې نزاکته دوکاندار

عجبه خره انسانان دي.

 یو د ټوکرانو دوکان ته ورغلم

ښه به یې لاس د ځیګر څخه کښته په دغه ځای

ووهئ ویل حجانی تر دغه ارزانه شی ولاکه په ګرده ښار کي پیدا کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني او پخواني دوولس کلن

د اوس وخت دوولس کلن غواړي چې انجلي لاس ته راوړي.

زموږ د وخت د دوولس کلنو لپاره دغه ډېره غټه خبره وه ، چې کله به میلمه ولاړ سو.

موږ به پر چاکلیټو موقع ووهل.

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library